

καὶ παιδιὰ, ἡ δὲ ἀκτὶς αὐτῆ τοῦ ἡλίου εἶνε ἐν τῶν βλεμμάτων του. Ἄς προσευχηθῶμεν!»

Τότε ὅλοι ἐστράφησαν πρὸς τὸ ὠραῖον ἐκεῖνο παράθυρον τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἀπηύθυνον πρὸς τὴν Παναγίαν σύντομον καὶ θερμὴν προσευχήν.

Ἄκτις ἔτι λαμπροτέρα τῆς πρώτης ἐφάνη κταβαίνουσα καὶ φέρουσα εἰς ὅλων τὰς καρδίας τὴν ἐλπίδα καὶ τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ προσευχὴ των εἰσηκούσθη.

Ὅλοι ἤρχισαν τότε νὰ ἐργάζωνται μετὰ νέου θάρρους καὶ νέων δυνάμεων. . . Μετὰ τέσσαρας ὥρας εἰσήλθομεν εἰς τὸν λιμένα.

Κα Α*

Τὸ συνωδεῖον τοὺς ἐπομένους ὠραίους στίχους τοῦ ἔθνικου ἡμῶν ποιητοῦ Ζαλοκώστα ἰχνογράφημα ἐσχεδιάσθη ὑπὸ διακεκριμένου Ἑλλήνου καλλιτέχνου.

Σ. τ. Δ.

ΤΟ ΣΙΓΑΡΟΝ



Τὸ ἀηδὸν μέσα σὲ σπηλαιὸς δὲν χύνει τὴν λαλιά του·
Θέλει τὸ φῶς, καὶ στὰ νοσιὰ
Φύλλα τῶν δένδρων ἀγαπᾷ
Νὰ χιτίζῃ τὴν φωλιά του.

Παλῶν καιρῶ, ταῖς ὠμορφαις, τ' ἀηδόμια τῆς ζωῆς μας,
Σὲ σπῖτια ἐκρύβανε, κ' ἐκεῖ
Κλεισμένοις, σὰν σὲ φυλακῆ,
Κρατοῦσαν οἱ γονεῖς μας.

Τώρα πατοῦν: ἐλευθερίας, σὰν τὰ πουλιὰ στὰ δάση,
Πατοῦν ἐλευθερὴ μιὰ γῆ—
ὦ! ζηλεμένοι στρατηγοί,
Τὸ χῶμά σας ν' ἀγιάσῃ!

Σὰς πρέπει, Ἑλληνοπούλις μου, τὸ σκήπτρο ὅπου κρατεῖτε·
Προστάξτε, καὶ ἡ γῆ γελᾷ,
Καὶ ὁμοῦ; προσέξτε μὴ τυφλὰ
Τὴ Δύσι ἀκολουθεῖτε.

Ἐχει κατ'ὠφελί ἡ θύρα σας καὶ σύνορα ἡ τιμὴ σας.
Συλλογισθεῖτε τί ἐντροπῆ,
Ἄν ἔλθῃ ξένος καὶ σὰς πῆ·
Ἐφράγκει ἡ ψυχὴ σας.

Γιὰ δέτε τὴν πολυπαθὴ, τὴν φράγκα, πῶς κραταί·
Τὸ μέτωπο ψηλὰ ψηλὰ,
Καὶ μὲ καμώματα τρελὰ
Καπνίζει καὶ γελαί!

Ἔσετε, Ἑλληνοπούλις μου, νὰ μὴν ἐπιθυμῆτε
Λύττα τῆς φράγκας τῆς τρελῆς. . .
ὦ, κάλλια τῶχῳ στῆς Βουλῆς
Τὸ βῆμα ν' ἀνεβῆτε!

Κ' ἐγὼ Συναττικῆς πρακτικῶν νὰ στέκομ' ἀντικρὺ σας,
Καὶ ὅλος καρδιά καὶ ὅλος αὐτί,
Νὰ μεταφέρω στὸ χαρτί
Τὴ λιγερὴ φωνὴ σας.

«Τί παράδοξον τόπον ἐξελέξατε διὰ πατρίδα!»
ἔλεγέ ποτε ὁ ἄγγλος Οὐάδινγκτων εἰς τὸν ναύαρχον
Τομπάζην, δεικνύων τὸν φαλακρὸν καὶ ἐρημον
βράχον τῆς Ἰδρας, ἐφ' οὗ παρατάσσονται ἀμφιθεατρικῶς
αἱ λευκαὶ οἰκίαι τῆς πόλεως — μαγικὸν ἀληθῶς
παριστῶσαι θέαμα ἐν τῇ χιονώδει μαρμαρίνῳ
αὐτῶν ἀναβολῇ, καὶ ὁμοιάζουσαι, ὁσάκις
φωτίζονται τὰ παράθυρά των καὶ λάμπει ἡ
πανσέληνος, πρὸς «χρυσοῦς ἀστέρας ἐπὶ ἀργυροῦ
οὐρανοῦ.» — «Ἡ ἐλευθερία», ἀπήντησε ταχὺς ὁ
ὕδραϊος, «ἐξέλεξε τὸν τόπον αὐτὸν, καὶ ὄχι ἡμεῖς.»¹

ΑΙΘΟΙΕΙΑΙ

* Δὲν εἶχεν ἄρα δίκαιον ὁ εὐφυέστατος Φοντενέλλης νὰ ὀρίσῃ τὴν Ἱστορίαν «Μυθολογίαν κατὰ συνθήκην»; Δοκίμασον ὁμοῦ νὰ διορθώσῃς τὰς ἀτοπίας τῆς Ἱστορίας· εἰπέ, π. χ., ὅτι οἱ τριακόσιοι βραδισμοί, διὰ τῶν ὀφίων, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἡροδότου, ἐσωφρόνισεν τὸν Ἑλλησποντον ὁ Εὐέρξης, δηλοῦσι, κατὰ τὴν εὐστοχον παρατήρησιν τοῦ Γυλλίου, τὰς ἀγκύρας δι' ὧν διέταξε νὰ στερωθῶσιν αἱ ὑποστηρίζουσαι τὴν γέφυραν τριήρεις, καθὼς καὶ αἱ ῥιφθεῖσαι κατὰ τοῦ θυθοῦ πέδαί, τὰς ἀλύσεις δι' ὧν αὐταὶ συνεκρατοῦντο, καὶ θέλεις ἰδεῖ πόσον νέφος ὕβρεων θέλει σφενδονισθῆ ἔναντίον σου, διότι διαστρέφεις τὰς πατροπαραδότους ἀναμνήσεις, καὶ δὲν ἤνε, καταγέλαστοι. Ἐπειτα ἡ κυρίως Ἱστορία εἶνε κτῆμα λυσιτελὲς διὰ τοὺς σοφοὺς καὶ τοὺς διπλωμάτας μόνον· ὁ δὲ πολὺς ὄμιλος δὲν γνωρίζει ἀπ' αὐτῆς, εἰ μὴ περιεργὰ τινα ἀνέκδοτα, ἢ τινὰς εὐφυεῖς ἢ ἀστείαις ἀποκρίσεις, καὶ ἴσως ἴσως καὶ τὰ ὀνόματα τι-

1. Ἰστ. τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ Κ. Μ. Βιρθόλδη, μέρος β'.

ποτῶν, καὶ ὅτι δύναται καὶ αὐτὸς ὁ ὑδροπότης νὰ ἦναι ἀκρατής.

Στατιστικὴ Ταχυδρομικῆ.

Ἐδημοσιεύθη ἐσχάτως στατιστικὴ τις ταχυδρομικῆ, ἐξ ἧς ἐξάγονται λίαν ἐνδιαφέρουσαι πληροφορίαι περὶ τοῦ ποσοῦ τῶν ἐπιστολῶν, αἵτινες ἐτησίως ἀνταλλάσσονται μεταξύ τῶν διαφόρων σημείων τοῦ κόσμου.

Κατ' ἔτος ἀποστέλλονται 3,300,000,000 ἐπιστολαὶ ἐφ' ἀπάσης τῆς ὑψηλίου, ἦτοι ὡς ἔγγιστα 100 ἐπιστολαὶ ἀνὰ δευτερόλεπτον καὶ 3 ἐπιστολαὶ ἀνὰ ἄτομον. Τὸ ὀλικὸν βάρος τῶν ἐπιστολῶν εἶναι 33 ἑκατομμύρια χιλιογράμμων. Ἄν ὁ χάρτης ἐφ' οὗ αὐταὶ ἐγράφθησαν ἤθελεν ἐκδιπλωθῆ, θὰ ἐκάλυπτεν ἐπιφάνειαν ἴσην μὲ τὴν ἑκτασιν τοῦ δουκάτου τῆς Σχαμβέργης Λίππας (ἐν Γερμανίᾳ). Ἐκ τοῦ ὀλικοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀποστελλομένων ἐπιστολῶν εἰσπράττονται διεθνή ταχυδρομικὰ τέλη συμποσούμενα εἰς 490 ἑκατομμύρια φράγκων. Διὰ νὰ κανονισθῆ ἡ διεθνὴς ὑπηρεσία τῶν διαφόρων ταχυδρομικῶν διοικήσεων ἐγένοντο 1000 περίπου ταχυδρομικαὶ συμβάσεις.

Οἱ Ἄγγλοι εἰς τὸν βόρειον πόλον.

Ἐκ τῆς δημοσιευθείσης ἐν τῷ Α' τόμῳ τῆς Ἐστίας πραγματείας τῶν Ἀποδημιῶν εἰς τὸν πόλον, ἐνθυμοῦνται οἱ ἀναγνώσται ἡμῶν τὰς θασάνους καὶ τοὺς κινδύνους εἰς οὓς ἐξετέθησαν χάριν τῆς ἐπισήμης πρὸ δύο ἐτῶν θαλασσοπόροι Αὐστριακοὶ, προβάτης μέχρι τοῦ 82 βαθμοῦ τοῦ βορείου πλάτους. Οἱ Ἄγγλοι ἐπεχείρησαν νέαν ἀποδημίαν, τὰ δὲ ἀποσταλέντα πλοῖα Alert καὶ Discovery, μετὰ ἐπτακαιδεκαμήνου ἀγῶνας ἐπανῆλθον κατ' αὐτὰς εἰς τὰ ἴδια καὶ κατέληξαν εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι ὁ ἀπόλος εἶναι ἀπρόσιτος καὶ ἀδιόδευτος. Οἱ Ἄγγλοι διεχείμασαν ἐν τῷ 82, 87 βαθμῷ, ἐπαγετοδρόμησαν δὲ μετὰ πολλῆς δυσκολίας (1 ἀγγλικὸν μίλιον καθ' ἑκάστην) μέχρι τοῦ 83, 20 (400 μίλις μίλια μακρὰν τοῦ πόλου), σημεῖον, εἰς 8 μέχρι τοῦδε ἄνθρωποι, ἴσως δὲ καὶ ζῶα, δὲν προέβησαν, καθότι οὐδαμῶς εὔρον ἔχνη Ἐσκιμῶν πέραν τοῦ 82 βαθμοῦ. Ἐπὶ 142 ἡμέρας οὔτε ἀνατέλλοντα εἶδον ἥλιον οὔτε δυόμενον· τὸ θερμομέτρον εἶχε καταβῆ 104 βαθμοὺς ὑπὸ τὸ μηδενικόν, ὁ παγετὸς δὲ ἦν 150-200 πόδας πυκνός. Πολλὰν καταψύγησαν τὰ κῶλα· ἄλλοι ἐτελεύτησαν ὑπὸ ψύχους καὶ δυσεντερίας.

Ὁ μεγαλύτερος κάτοχος δημοσίων χρεωγράφων ἐν Γαλλίᾳ.

Ὁ μεγαλύτερος κάτοχος δημοσίων χρεωγράφων σήμερον ἐν Γαλλίᾳ εἶναι ἡ Κ^α Furtado, εἰσπράττουσα κατὰ τριμηνίαν ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου ἐν ἑκατομμύριον καὶ 48 φράγκα, ἦτοι 4 ἑκατομμύρια καὶ 72 φράγκα ἐτησίως. Τὸ πο-

σὸν τοῦτο ἀντιπροσωπεύει κεφάλαιον (πρὸς ὃ μόνον τοῖς ἑκατὸν) 80 ἑκατομμυρίων.

Ἐν Ἑλλάδι ὁ μεγαλύτερος κάτοχος δημοσίων χρεωγράφων εἶναι ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα, ἔχουσα, κατὰ τὴν Κατάστασιν αὐτῆς τῆς 31 Ὀκτωβρίου, ὁμολογίας ἐκ μὲν τοῦ ἐθνικοῦ δανείου τῶν δρ. 6 ἑκατομμυρίων δρ. 357,900 — ἐκ δὲ τοῦ δανείου τῶν 26 ἑκατομμυρίων δρ. 42,283,488, ἀποφερούσας ἐτήσιον εἰσόδημα ὑπὲρ τὰς 931 χιλιάδας δραχμῶν.

Τηλεβόλον 150 τόνων.

Τὰ τηλεβόλα τοῦ ἀγγλικοῦ θωρηκτοῦ ἡ Καταστροφή, τοῦ καταπλεύσαντος πρὸ τινῶν μηνῶν εἰς Πειραιᾶ, 35 τόνων ὄντα, θεωροῦντο ὡς τὰ μεγαλύτερα ἐξ ὕσων ἔφερον τὰ πολεμικὰ πλοῖα. Πρὸ μηνός, γράφουσι τὰ *Εἰκορογραφημένα Νέα τοῦ Λονδίνου*, κατασκευάσθη ἐν Ἀγγλίᾳ τηλεβόλον 81 τόνων διὰ τὸ θωρηκτὸν *Ἀήττητος*, ἡδὴ δὲ κατασκευάζεται δι' ἄλλο μεγαλύτερον θωρηκτὸν τηλεβόλον 150 τόνων!

Ἡ ἀξία τῶν γυναικῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ.

Κατὰ τοὺς Λιβουανούς, γράφει ἡ Κ^α Δώρα Ἰστρία, αἱ γυναῖκες ἔχουσι μακρὰς ἐσθῆτας καὶ μικρὸν πνεῦμα. Παρὰ τοῖς κατοίκους τῆς Γεωργίας ἡ ἀξία μιᾶς νεάνιδος ἀνέρχεται εἰς ἑκατὸν εἴκοσι φράγκα, παρὰ δὲ τοῖς Τσερεμίσσοις εἰς τετρακόσια. Οἱ Τάταροι Νογαῖς λαμβάνουσι γυναῖκα ἀντὶ τριάκοντα ἀγελάδων. Ἐν ταῖς κατωτάταις τάξεσι τῶν Κιργίζ-Καϊζίκων ἑκάστη κόρη πωλεῖται ἀντὶ πέντε μέχρις ἐξ προβάτων, ἐν δὲ ταῖς ἀνωτέραις, ἀντὶ διακοσίων ἵππων, πεντακοσίων προβάτων, ἐνίοτε δὲ καὶ χιλίων. Παρὰ τοῖς Σαμογέταις, οἵτινες κατοικοῦσι τὰς ψυχροτάτας χώρας τῆς Ἀρκτοῦ, ὁ σύζυγος ἀγοράζει τὴν γυναικᾶ του, δεκαεῖτα ἔτι, ἀντὶ τῆς κυμαινομένης μεταξύ ἑκατὸν μέχρι πενήκοντα ταράνδων, ζῶου χρησιμωτάτου εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα. Ἡ δὲ τιμὴ αὐτῆ ἀρκετὰ ὑπέρογκος βεβαίως φαίνεται ὅταν ἀναλογισθῶμεν ὅτι αἱ Σαμογέτιδες εἰσὶ δύσμορφοι, μικρόσωμοι, ἔχουσαι δυσανάλογα μὲν τὰ ἄκρα, πρόσωπον δὲ πεπλατυμένον καὶ ῥυπαρὸν, γαστέρα προεξέχουσαν, μέτωπον στενόν, ῥίνα πεπισμένην μὲ μυκτῆρας ὡς τῶν κτηνῶν ἀναπεπταμένους πρὸς τὰ ἑκτὸς, ὀφθαλμοὺς κοίλους, μικροὺς, πονήρους, ἀγρίου ἐνίοτε, καὶ κόμην μακρὰν, πυκνὴν καὶ πεφρικυῖαν.

Εἰς Ἀναίγνωσθες.

Ἡ αὐτοκράτειρα Μαρία Θηρεσία κατασκευάσε τὸν ἴδιον αὐτῆς τάφον πολὺν χρόνον πρὶν ἀποθάνῃ· δεικνύουσα δ' αὐτὸν καὶ πρὸς τὰ παιδιὰ αὐτῆς ἔλεγε· Τίνα λόγον ἄρα γε ἔχομεν ἵνα ἐπαϊρώμεθα; Ἴδου τίς ἐστὶ μετὰ τὸν θάνατον τῶν αὐτοκρατόρων ἡ κατοικία!